

Obisk Raja, Vic in Pekla

Silno je zanimiva tista epizoda, ko ste vi in Jakov šli v Raj. Dobesedno. Kako je to izgledalo?

To je bilo resnično dobesedno! To se ni zgodilo v običajnem času prikazovanj, temveč popoldan pred vstopom v cerkev na rožni venec.

Postali smo pri Jakovu in zaprosili njegovo pokojno mamo, da nam pripravi nekaj za jesti. Medtem ko je ona šla dol v kuhinjo, smo mi bili v mali zgornji sobici. Gledali smo družinske fotografije v foto albumu. V enem trenutku je Jakov, ki je držal album, ga je odvrigel in padel na kolena. Tudi jaz sem se znašla zraven njega. Gospa je prišla iznenada, ob 15. uri in 20 minut in resnično se temu nismo nadejali. Rekla nam je: »Sedaj bosta ti in Jakov šla z menoj, da vidita Raj, Pekel in Vice.« V tem trenutku je Jakov odgovoril: »Draga Gospa, ti povedi Vicko, ker ima več bratov in sester, a jaz sem sam.« Jakov je mislil, da če odideva, se ne bova več vrnila. Jaz sem pač v tem trenutku razmišljala, koliko dni bomo do tja potovali ali koliko ur, ali se gre proti nebu ali proti zemlji, a zopet, Bogu hvala, kakor koli Gospa pravi, tako naj bode; nisem ničesar govorila, misleč, naj bode njena volja.

Tedaj je Gospa vzela mene za desno roko, Jakova za levo in naju povedla. Strop se je naenkrat odprl samo toliko, da lahko gremo mimo. Nismo uspeli niti trepniti z očesom, že smo prišli v **Raj**. To je veliki brezkončni prostor osvetljen s svetlobo, ki na zemlji ne obstaja. Videli smo ljudi oblečene v sive, rožnate in rumene obleke, ki hodijo, molijo, pojejo, a nad njimi krožijo mali angeli. Gospa nama je rekla: »Vidita, kako so presrečne osebe, ki se nahajajo v Raju.« To je radost, ki se ne more opisati z besedami, ki ne obstaja na zemlji.

Vice so prav tako velik prostor, no v njih se ljudi ne vidi. Edino se vidi tema siva kakor pepel in občuti se, da se osebe trzajo, zaletavajo, tolčejo. Jasno se občuti, da se je za njih treba čim več moliti, da so potrebni naših molitev, da bi se izbavili iz Vic.

V **Peklu** obstaja en veliki ogenj postavljen na sredini. Najprej nama je Gospa pokazala ljudi, kakšni so v normalnem stanju, a kasneje kako izhajajo iz ognja kot razne živali, kakor da nikoli niso bili ljudje. In čim globlje padajo v ogenj, tem bolj so proti Bogu. Gospa nama je pojasnila, da so osebe, ki se nahajajo v Peklu odšle tja same, s svojo voljo. Zato, ker so to želele. A tudi osebe, ki žive tukaj, a počno vse proti Božji volji, že tukaj na zemlji žive določeni pekel, potem samo nadaljujejo. Ker Gospa pravi: »Obstaja dosti ljudi, ki živijo na zemlji in mislijo, ko se na zemlji umre, da se konča vse. Nasprotno, varajo se, vi ste tukaj samo mimoidoči.«

Mnogi ne marajo Pekel in ne želijo slišati o njegovem obstoju. Mnogo je tistih, ki me vprašajo in želijo slišati kako zgleda Raj, kako

z gledajo Vice, a Pekel ..., za njega ne vprašajo. Mislijo in prav imajo, da je Bog neizmerna ljubezen in nikogar ne bo poslal v Pekel. Ampak Gospa je to posebno izrazila in rekla: »Bog ne bo nikogar poslal, ampak mi smo ti, kateri sami po sebi odrejamo, kam bomo odšli in dana nam je svobodna volja. Tudi osebe, ki so v Peklu, one so se odločile same in odšle so tja s svojo voljo. Vsaki človek ima na zemlji priložnost popraviti se, pokesati in zaslužiti Raj. Samo do nas je koliko bomo na temu delali.«

Gospa je pogosto v svojih prejšnjih sporočilih omenjala Satana in koliko je močan.

Ne samo v prejšnjih, omenja ga tudi v današnjih. Satan je močan in čaka vsaki svoboden trenutek in vedno ve, kje smo najbolj občutljivi in to koristi za sebe. Danes mu je glavni cilj razrušiti naše družine, narediti v njih čim več razdora.

Iz intervjuja z vidkinjo Vicko Ivanković za Glas mira, junij 2005

– celoten intervju na

http://www.zivilko.com/medjugorje/glas_mira_2005_vidkinja_vicka.pdf.

Odlomek je prevedel Zlatko Šehovič